

32001L0084

2001 10 13

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 272/32

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2001/84/EB
2001 m. rugsėjo 27 d.
dėl originalaus meno kūrinio perpardavimo teisės autoriaus naudai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje ⁽³⁾ nustatytos tvarkos ir remdamiesi bendru tekstu, Taikinimo komiteto patvirtintu 2001 m. birželio 6 d.,

kadangi:

- (1) Autorių teisių srityje perpardavimo teisė yra neperleidžiama ir neatimama originalaus grafikos arba plastinio meno kūrinio autoriaus teisė, užtikrinanti ekonominę interesą sėkmingai parduodant atitinkamą kūrinį.
- (2) Perpardavimo teisė yra produktyvaus pobūdžio ir leidžia autoriui/menininkui gauti atlyginimą už sėkmingus kūrinio perdavimus. Perpardavimo teisės objektas yra materialus kūrinys, būtent — forma, kuria saugomas kūrinys išreikštas.
- (3) Perpardavimo teise siekiama užtikrinti, kad grafikos ir plastinio meno kūrinių autoriai gautų savo originalių meno kūrinių ekonominės sėkmės dalį. Ši teisė padeda atkurti grafikos ir plastinio meno kūrinių autorių ir kitų kūrėjų, gaunančių naudą už sėkmingą savo kūrinių panaudojimą, ekonominės padėties pusiausvyrą.
- (4) Perpardavimo teisė yra neatsiejama autorių teisės dalis ir yra esminė autorių prerogatyva. Nustačius tokią teisę, visose valstybėse narėse kūrėjams suteikiama vienoda ir standartinio lygio apsauga.
- (5) Pagal Sutarties 151 straipsnio 4 dalį, Bendrija į kultūros dalykus atsižvelgia imdamasi veiksmų pagal kitas šios Sutarties nuostatas.
- (6) Berno konvencija dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos numato, kad perpardavimo teisė taikoma tik tada, jeigu tai leidžia šalies, kuriai priklauso autorius, teisės aktai. Taigi ši teisė yra neprivaloma ir jai taikoma abipusiškumo taisyklė.

Ji kyla iš Europos Bendrijų Teisingumo Teismo precedentinės teisės dėl nediskriminavimo principo, nustatyto Sutarties 12 straipsnyje, taikymo, kaip nurodyta 1993 m. spalio 20 d. sujungtų bylų C-92/92 ir C-326/92 Phil Collins ir kiti ⁽⁴⁾ sprendime, — negalima remtis vidaus nuostatomis, reglamentuojančiomis abipusiškumo išlygas siekiant paneigti kitų valstybių narių piliečių teises, suteikiamas savo valstybės autoriams. Tokių išlygų taikymas Bendrijos kontekste prieštarauja vienodų sąlygų taikymo principui, kylančiam iš draudimo diskriminuoti dėl pilietybės.

- (7) Naujosios ekonomikos poveikis spartina modernaus ir šiuolaikinio meno Bendrijos rinkos internacionalizavimo procesą, ir tik nedaugelio valstybių už ES ribų reguliavimo kontekste pripažįstama perpardavimo teisė, taigi siekiant, kad Berno konvencijos 14b straipsnis taptų privalomas, pradėti derybas Bendrijos išorės santykiuose.
- (8) Ši tarptautinė rinka, nesant perpardavimo teisės keliose valstybėse narėse ir su paplitusiais neatitikimais šią teisę pripažįstančiose nacionalinėse sistemose, jau egzistuoja, todėl būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas tiek įsigaliojimui, tiek esminiam reguliavimui tokios teisės, kuri išlaikytų Europos rinkos konkurencingumą.
- (9) Daugumos valstybių narių vidaus teisės aktai numato perpardavimo teisę. Tie įstatymai, jeigu jie yra, atskleidžia tam tikrus skirtumus, būtent susijusius su kūriniais, už kuriuos suteikiama teisė gauti autorinį atlyginimą, taikomu tarifu, sandoriams, susijusiems su autorinio atlyginimo mokėjimu, ir jų apskaičiavimo pagrindu. Tokios teisės taikymas arba netaikymas turi didelę įtaką vidaus rinkos konkurencinei aplinkai, kadangi pareigos mokėti perpardavimo teisės pagrindu buvimas ar nebuvimas yra dalis, į kurią turi atsižvelgti kiekvienas asmuo, siekiantis parduoti meno kūrinį. Dėl to ši teisė yra veiksnys, prisidedantis prie konkurencijos iškraipymo, taip pat prie pardavimų perkėlimo Bendrijoje.
- (10) Tokie perpardavimo teisės buvimas ir jos taikymas valstybėse narėse skirtumai turi tiesioginį neigiamą poveikį deramam meno kūrinių vidaus rinkos veikimui pagal Sutarties 14 straipsnį. Esant šiai situacijai Sutarties 95 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas.

⁽¹⁾ OL C 178, 1996 6 21, p. 16 ir OL C 125, 1998 4 23, p. 8.

⁽²⁾ OL C 75, 1997 3 10, p. 17.

⁽³⁾ 1997 m. balandžio 9 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 132, 1997 4 28, p. 88), patvirtinta 1999 m. spalio 27 d., 2000 m. birželio 19 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 300, 2000 10 20, p. 1) ir 2000 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 232, 2001 8 17, p. 173). 2001 m. liepos 3 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2001 m. liepos 19 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ [1993] ECR I-5145.

- (11) Sutartyje apibrėžtais Bendrijos tikslais siekiama padėti pagrindą artimesnei Europos tautų sąjungai skatinant glaudesnius ryšius tarp Bendrijos valstybių narių ir užtikrinant jų ekonominę bei socialinę pažangą bendrais Europą skiriančias kliūtis šalinančiais veiksmais. Kad šis tikslas būtų pasiektas, Sutartis numato sukurti vidaus rinką, kuri leistų pašalinti kliūtis laisvam prekių judėjimui, paslaugų teikimo laisvei bei steigimosi laisvei ir įvesti tokią sistemą, kuri užtikrintų, kad konkurencija bendroje rinkoje nebūtų iškraipyta. Valstybių narių perpardavimo teisę reglamentuojančių teisės aktų suderinimas prisideda prie šių tikslų įgyvendinimo.
- (12) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva (77/388/EEB) dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo — bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas ⁽¹⁾ — palaiptiniam įveda Bendrijos mokesčių sistemą, *inter alia*, taikomą meno kūriniams. Priemonių, taikomų tik mokesčių srityje, nepakanka, kad būtų užtikrintas harmoningas meno rinkos veikimas. Šio tikslo negalima pasiekti be suderinimo perpardavimo teisės srityje.
- (13) Reikėtų pašalinti vidaus rinkos veikimą iškraipiančius įstatymų skirtumus ir neleisti atsirasti naujiems tokio pobūdžio neatitikimams. Nėra būtina šalinti ar užkirsti kelią skirtumams, kurie neturės poveikio vidaus rinkos veikimui.
- (14) Deramo vidaus rinkos veikimo prielaida yra neiškraipytos konkurencijos sąlygos. Nacionalinių perpardavimo teisę reglamentuojančių nuostatų skirtumai iškraipo konkurenciją ir perkelia pardavimus Bendrijoje, sąlygoja nevienodą tvarką autoriams, priklausomai nuo to, kur jų kūriniai parduodami. Svarstomas klausimas turi tarptautinį pobūdį, kurio negalima pakankamai reguliuoti valstybių narių veiksmais. Bendrijos veiksmų stoka prieštarautų Sutarties reikalavimui ištaisyti konkurencijos iškreipimus ir nevienodą tvarką.
- (15) Atsižvelgiant į nacionalinių nuostatų skirtingumo lygį, būtina patvirtinti suderinančias priemones, kad būtų panaikinti valstybių narių įstatymų skirtumai tose srityse, kur jie gali sukurti ar išlaikyti iškreiptas konkurencijos sąlygas. Tačiau nėra būtina suderinti valstybių narių perpardavimo teisę reglamentuojančių įstatymų kiekvieną nuostatą ir, siekiant palikti kiek įmanoma daugiau vietos nacionaliniams sprendimams, pakanka apsiriboti suderinimu tų vidaus nuostatų, kurios turi labiausiai tiesioginį poveikį vidaus rinkos veikimui.
- (16) Visa ši direktyva atitinka subsidiarumo ir proporcingumo principus, nustatytus Sutarties 5 straipsnyje.
- (17) Pagal 1993 m. spalio 29 d. Tarybos direktyvą 93/98/EEB dėl autorių teisių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų suderinimo ⁽²⁾, autorių teisės galioja 70 metų po jo mirties. Vienodas laikotarpis turėtų būti nustatytas perpardavimo teisei. Todėl perpardavimo teisė gali būti taikoma tik modernaus ir šiuolaikinio meno kūrinių originalų atžvilgiu. Tačiau siekiant, kad į valstybių narių teisės sistema, kurios netaiko šios direktyvos priėmimo metu perpardavimo teisės menininkų naudai, būtų įtraukta ši teisė, ir be to užtikrinti, kad šių valstybių narių ūkio subjektai palaipsniui prisitaikytų prie minėtos teisės išlaikydami savo ekonominį gyvybingumą, toms valstybėms narėms turėtų būti suteiktas ribotas pereinamasis laikotarpis, kuriuo jos galėtų rinktis ir netaikyti perpardavimo teisės tų asmenų, kuriems menininkas suteikė teisę, po jo mirties.
- (18) Perpardavimo teisės taikymo sritis turėtų būti išplėsta visiems perpardavimo veiksams, išskyrus tuos, kurie atsiranda tarp privačių asmenų veikiant asmeniniais interesais, nedalyvaujant meno rinkos specialistui. Ši teisė neturėtų būti išplėsta perpardavimo veiksams, kuriuos atlieka privatus asmenys, parduodantys muziejams, kurie nesiekia pelno ir yra atviri visuomenei. Atsižvelgiant į meno galerijų, kurios įsigyja kūrinius tiesiogiai iš autorių, tam tikrą padėtį, valstybėms narėms turėtų būti paliekama galimybė netaikyti perpardavimo teisės tokiems kūriniams, kurie perarduodami per trejus metus nuo įsigijimo. Taip pat turėtų būti atsižvelgta į menininko interesus ribojant šios išimties taikymą tokiems perpardavimo veiksams, kurių pardavimo kaina neviršija 10 000 eurų.
- (19) Reikia pabrėžti, kad šia direktyva siekiamas suderinimas netaikomas rašytojų ir kompozitorių originaliems rankraščiams.
- (20) Remiantis nacionaliniu lygmeniu perpardavimo teisės srityje įgyta patirtimi reikėtų nustatyti veiksmingas taisykles. Autorinį atlyginimą tiktų skaičiuoti procentine išraiška pardavimo kainos, bet ne padidėjusios kūrinių vertės, kuri pakilo lyginant su pradine, pagrindu.
- (21) Reikėtų suderinti meno kūrinių, kuriems taikoma perpardavimo teisė, kategorijas.

⁽¹⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/85/EB (OL L 277, 1999 10 28, p. 34).

⁽²⁾ OL L 290, 1993 11 24, p. 9.

- (22) Nemokant autorių atlyginimų, mažesnių už minimalią ribinę kainą, būtų galima išvengti neproporcingai didelių, palyginti su menininko pelnu, surinkimo ir administravimo išlaidų. Tačiau, atsižvelgiant į subsidiarumo principą, valstybėms narėms turėtų būti palikta galimybė nustatyti nacionalinę ribinę kainą, mažesnę už Bendrijos ribinę kainą, ir taip skatinti naujų menininkų interesus. Dėl nedidelių sumų šis nukrypimas negalėtų turėti didelio poveikio tinkamam vidaus rinkos veikimui.
- (23) Šiuo metu valstybių narių nustatyti tarifai, taikomi perpardavimo teisei yra labai skirtingi. Siekiant, kad modernaus ir šiuolaikinio meno kūrinių vidaus rinka veiktų veiksmingai, reikia nustatyti kiek įmanoma vienodesnius tarifus.
- (24) Siekiant suderinti įvairius interesus originalių meno kūrinių rinkoje, pageidautina sukurti sistemą, kuri apimtų mažėjančią tarifų skalę atskiroms kainų grupėms. Svarbu sumažinti pardavimų perkėlimo ir Bendrijos perpardavimo teisės taisyklių pažeidžimo riziką.
- (25) Iš esmės autorių atlyginimą turėtų mokėti pardavėjas. Dėl mokėjimo įsipareigojimų valstybėms narėms turėtų būti palikta galimybė numatyti nukrypimus nuo šio principo. Pardavėjas yra asmuo arba įmonė, kurios vardu pardavimas įvykdytas.
- (26) Turėtų būti numatyta galimybė periodiškai koreguoti ribinę kainą ir tarifus. Šiuo tikslu derėtų pavesti Komisijai rengti periodines ataskaitas apie faktinį perpardavimo teisės taikymą valstybėse narėse ir apie poveikį Bendrijos meno rinkai, taip pat atitinkamais atvejais teikti pasiūlymus dėl šios direktyvos pakeitimo.
- (27) Reikia apibrėžti asmenis, turinčius teisę gauti autorinius atlyginimus, tinkamai atsižvelgiant į subsidiarumo principą. Nėra tinkama remiantis šia direktyva imtis veiksmų dėl valstybių narių paveldėjimo įstatymų. Tačiau asmenys, kuriems autorius suteikė teisę, turi gauti visą naudą iš perpardavimo teisės po jo mirties, bent jau pasibaigus pirmiau minėtam pereinamajam laikotarpiui.
- (28) Valstybės narės atsako už perpardavimo teisės naudojimo reguliavimą, ypač už tai, kaip jis administruojamas. Šiuo požiūriu vienintelė galimybė administravimą pavesti kolektyvinio administravimo asociacijai. Valstybės narės turi užtikrinti, kad kolektyvinio administravimo asociacijos dirbtų skaidriai ir efektyviai. Valstybės narės turi

užtikrinti, kad kitų valstybių narių pilietybę turintiems autoriams skirtos atlyginimo sumos būtų surinktos ir paskirstytos. Ši direktyva nepažeidžia valstybių narių surinkimo ir paskirstymo susitarimų.

- (29) Perpardavimo teise turėtų naudotis Bendrijos piliečiai, taip pat tie užsienio autoriai, kurių valstybės suteikia tokią apsaugą autoriams, turintiems valstybių narių pilietybę. Valstybė narė turėtų galėti išplėsti galimybę naudotis šia teise užsienio autoriams, nuolat gyvenantiems toje valstybėje narėje.
- (30) Reikėtų nustatyti tinkamą transakcijų priežiūros tvarką praktinėmis priemonėmis užtikrinant, kad valstybės narės veiksmingai taikytų perpardavimo teisę. Tai taip pat apima autoriaus ar jo įgaliotojo atstovo teisę gauti bet kokią reikiamą informaciją iš fizinio ar juridinio asmens, atsakingo už autorių atlyginimų sumokėjimą. Kolektyvinį perpardavimo teisės administravimą numačiusios valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad informaciją gali gauti tik už kolektyvinį administravimą atsakingos institucijos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Perpardavimo teisės objektas

1. Originalaus meno kūrinio autoriui valstybės narės turi numatyti perpardavimo teisę, apibrėžiamą kaip neatimamą teisę, kurios negalima atsakyti, net iš anksto, gauti autorinį atlyginimą pardavimo kainos, gautos už kiekvieną kūrinių perpardavimą po to, kai pats autorius pirmą kartą perleidžia kūrinių, pagrindu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minima teisė taikoma visiems perpardavimo veiksams, kuriuose dalyvauja pardavėjai, pirkėjai arba meno rinkos specialistai tarpininkai, tokie kaip dailės salonai, meno galerijos ir bendrai bet kokie prekiautojai meno kūrinių.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad šio straipsnio 1 dalyje minima teisė netaikoma perpardavimo veiksams, kai pardavėjas yra įsigijęs kūrinių tiesiogiai iš autoriaus mažiau nei prieš trejus metus iki perpardavimo, o perpardavimo kaina neviršija 10 000 eurų.

4. Autorinį atlyginimą moka pardavėjas. Valstybės narės gali numatyti, kad vienas iš šio straipsnio 2 dalyje minimų fizinių ar juridinių asmenų, kuris nėra pirkėjas, savarankiškai arba kartu su pardavėju yra atsakingas už autorinio atlyginimo sumokėjimą.

2 straipsnis

Meno kūriniai, su kuriais siejasi pardavimo teisė

1. Šioje direktyvoje „originalus meno kūrinys“ – tai grafikos arba plastinis kūrinys, toks kaip paveikslas, koliažas, tapybos kūrinys, piešinys, graviūra, atspaudas, litografija, skulptūra, gobelenas, keramika, stiklo dirbinys ir fotografija, sukurtas paties menininko, arba kopija, laikoma originaliu meno kūriniu.

2. Meno kūrinių kopijos, kurioms taikoma ši direktyva, kurių ribotą skaičių pagamina pats menininkas arba jos pagaminamos jam leidus, šioje direktyvoje laikomos originaliais meno kūrinių. Tokios kopijos paprastai yra sunumeruotos, pasirašytos arba kitais būdais menininko patvirtintos.

II SKYRIUS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

3 straipsnis

Ribinė kaina

1. Valstybės narės nustato minimalią pardavimo kainą, kurios pagrindu 1 straipsnyje minimiems pardavimams taikoma pardavimo teisė.

2. Ši minimali pardavimo kaina jokiais atvejais negali viršyti 3 000 eurų.

4 straipsnis

Tarifai

1. 1 straipsnyje numatytas autorinis atlyginimas skaičiuojamas pagal šiuos tarifus:

- a) 4 % – už pardavimo kainos dalį iki 50 000 eurų;
- b) 3 % – už pardavimo kainos dalį nuo 50 000,01 iki 200 000 eurų;
- c) 1 % – už pardavimo kainos dalį nuo 200 000,01 iki 350 000 eurų;
- d) 0,5 % – už pardavimo kainos dalį nuo 350 000,01 iki 500 000 eurų;
- e) 0,25 % – už pardavimo kainos dalį, viršijančią 500 000 eurų.

Nepaisant to, visa autorinio atlyginimo suma negali viršyti 12 500 eurų.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali taikyti 5 % tarifą 1 dalies a punkte nurodytai pardavimo kainos daliai.

3. Jei nustatyta minimali pardavimo kaina turėtų būti mažesnė nei 3 000 eurų, valstybė narė taip pat gali nustatyti tarifą, taikomą pardavimo kainos daliai iki 3 000 eurų; šis tarifas negali būti mažesnis nei 4 %.

5 straipsnis

Skaičiavimo pagrindas

3 ir 4 straipsniuose nurodytos pardavimo kainos yra be mokesčių.

6 straipsnis

Asmenys, turintys teisę gauti autorinį atlyginimą

1. 1 straipsnyje numatytas autorinis atlyginimas turi būti mokamas kūrinio autoriui, o po jo mirties pagal 8 straipsnio 2 dalį – asmenims pagal jo suteiktą teisę.

2. Valstybės narės gali numatyti 1 straipsnyje numatyto autorinio atlyginimo privalomą arba pasirinkamą kolektyvinį administravimą.

7 straipsnis

Trečiųjų šalių piliečiai, turintys teisę gauti autorinį atlyginimą

1. Valstybės narės numato, kad trečiųjų šalių pilietybę turintys autoriai ir pagal 8 straipsnio 2 dalį – šią teisę įgiję jų paveldėtojai naudojami pardavimo teise pagal šią direktyvą ir atitinkamos valstybės narės teisės aktus tik tuo atveju, jei šalies, kurios pilietybę turi autorius ar jo paveldėtojai, teisės aktai leidžia valstybių narių autorių ir jų paveldėtojų pardavimo teisės apsaugą toje šalyje.

2. Remdamasi valstybių narių suteikta informacija, Komisija kuo skubiau paskelbia orientacinį sąrašą tų trečiųjų šalių, kurios atitinka 1 dalyje įtvirtintą sąlygą. Šis sąrašas turi būti atnaujinamas.

3. Saugodama pardavimo teisę, kiekviena valstybė narė autorių, nesančių valstybės narės piliečiais, bet nuolatos gyvenančių toje valstybėje narėje, atžvilgiu gali taikyti tas pačias sąlygas, kaip ir savo piliečiams.

8 straipsnis

Pardavimo teisės apsaugos terminas

1. Pardavimo teisės apsaugos terminas sutampa su Direktyvos 93/98/EEB 1 straipsnyje nustatytu terminu.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, iš tų valstybių narių, kurios (13 straipsnyje numatytos įsigaliojimo datos) dieną netaiko pardavimo teisės, nereikalaujama tą laikotarpį, kuris baigiasi ne vėliau kaip 2010 m. sausio 1 d., menininko paveldėtojams po jo mirties taikyti pardavimo teisės.

3. Valstybė narė, kuriai taikoma šio straipsnio 2 dalis, prirėkus gali dar iki dviejų metų leisti tos valstybės narės ūkio subjektams palaipsniui prisitaikyti prie pardavimo teisės sistemos palaikant jų ekonominę gyvybiškumą tol, kol bus reikalaujama pardavimo teisę taikyti menininko paveldėtojų po jo mirties naudai. Likus ne mažiau nei 12 mėnesių iki 2 dalyje minimo laikotarpio pabaigos, atitinkama valstybė narė apie tai praneša Komisijai, nurodydama savo priežastis, kad po atitinkamų konsultacijų Komisija galėtų per tris mėnesius nuo informacijos gavimo dienos pateikti savo nuomonę. Jei valstybė narė nesilaiko Komisijos nuomonės, ji per vieną mėnesį apie tai praneša Komisijai, pagrįsdama savo sprendimą. Valstybės narės pranešimas, pagrindimas ir Komisijos nuomonė skelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ir perduodama Europos Parlamentui.

4. Jeigu per 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus laikotarpius yra sėkmingai baigtos tarptautinės derybos dėl perpardavimo teisės išplėtimo tarptautiniu lygmeniu, Komisija pateikia atitinkamus pasiūlymus.

9 straipsnis

Teisė gauti informaciją

Valstybės narės numato, kad trejus metus po perpardavimo asmenys, kuriems suteikiama teisė pagal 6 straipsnį, gali reikalauti bet kurio 1 straipsnio 2 dalyje minėto meno rinkos specialisto pateikti bet kokią informaciją, kuri gali būti reikalinga užtikrinti autorinio atlyginimo už perpardavimą sumokėjimą.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Taikymo laikas

Ši direktyva taikoma visiems 2 straipsnyje nurodytiems originaliems meno kūriniais, kuriuos 2006 m. sausio 1 d. dar saugo valstybių narių autorių teisės reglamentuojantys teisės aktai arba kurie tą dieną apsaugos kriterijus atitinka pagal šios direktyvos nuostatas.

11 straipsnis

Persvarstymo sąlyga

1. Ne vėliau kaip 2009 m. sausio 1 d. ir po to kas ketverius metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir jos poveikį, ypač atkreipdama dėmesį į modernaus ir šiuolaikinio meno rinkos konkurencingumą Bendrijoje, pirmiausia dėl Bendrijos pozicijos į atitinkamas rinkas, kur netaikoma perpardavimo teisė, ir dėl meninės kūrybos puoselėjimo bei administravimo tvarkos valstybėse narėse. Komisija ypač išnagrinėja savo įtaką vidaus rinkai ir perpardavimo teisės nustatymo poveikį tose valstybėse narėse, kurių nacionaliniai teisės aktai netaiko perpardavimo teisės iki šios direktyvos įsigaliojimo. Atitinkamai atvejais Komisija pateikia pasiūlymus dėl minimalios ribinės kainos ir autorinio atlyginimo tarifų suderinimo atsižvelgiant į sektoriaus pokyčius, pasiūlymus dėl didžiausios 4 straipsnio 1 dalyje

nustatytos sumos ir visus kitus pasiūlymus, kuriuos ji mano esant būtinus siekiant padidinti šios direktyvos veiksmingumą.

2. Šia direktyva įkuriamas Ryšių komitetas. Jį sudaro valstybių narių kompetentingos institucijos atstovai. Jam vadovauja Komisijos atstovas ir jis šaukiamas pirmininko iniciatyva, arba valstybės narės delegacijos prašymu.

3. Komiteto uždavinys yra toks:

- organizuoti konsultacijas visais klausimais dėl šios direktyvos taikymo;
- palengvinti Komisijai ir valstybėms narėms keistis informacija apie Bendrijos meno rinkos vystymąsi pastaruoju metu.

12 straipsnis

Taikymas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2006 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatas.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

14 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2001 m. rugsėjo 27 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. PICQUÉ